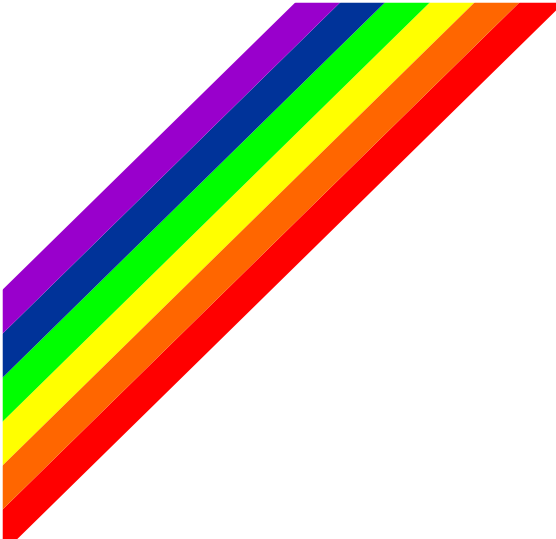

Gewoon Anders

Er was eens een jongen die op een ochtend zei: "Eindelijk wil ik zeggen dat ik me anders voel. Dat ik anders ben."

Zijn klasgenoot keek verbaasd. "Wat bedoel je? We zijn toch allemaal hetzelfde?"

"Ik ben anders omdat ik op jongens val," antwoordde de jongen. "En ik wil niet langer doen alsof ik net als iedereen ben."

Zijn klasgenoot schudde zijn hoofd. "Dat kan toch niet. Je bent altijd net als ons geweest. Waarom zou je ineens anders zijn?"

"Ik ben niet ineens anders," zei de jongen. "Ik ben altijd zo geweest. Ik heb het alleen verborgen gehouden."

Ze liepen samen naar een groep vrienden.

"Hij denkt dat hij anders is," zei de klasgenoot. "Maar dat slaat toch nergens op?"

Sommigen haalden hun schouders op. "Waarom moeilijk doen? Doe gewoon normaal."

Even twijfelde de jongen. Zou het niet makkelijker zijn om het te blijven verbergen?

Maar toen zei hij: "Jullie mogen denken wat je wil, maar ik weet wie ik ben. En ik ben trots op mezelf. Ik wil gewoon mezelf zijn."

Het werd stil. Zijn klasgenoot keek hem aan. Misschien hoefde niet iedereen hetzelfde te zijn?

Vanaf die dag wist de jongen: hij hoefde zich niet meer te schamen. Hij was wie hij was – en dat was genoeg. Langzaam begrepen anderen het ook: iedereen verdient het om zichzelf te zijn. Niemand hoeft zich ooit te verstoppen.

Ik mag zijn wie ik ben, en jij mag dat ook!

Vragen om over na te denken:

Hoe zou jij reageren als een vriend(in) iets persoonlijks vertelt dat anders is dan wat je gewend bent?

Waarom is het soms moeilijk om te accepteren wat we niet helemaal begrijpen?

Wat kun jij doen om een veilige plek te creëren waar iedereen zich welkom voelt?

Waarom is het belangrijk om jezelf te zijn, ook als dat anders is dan de rest?

Om te onthouden:

Anders zijn is niet verkeerd, het maakt ons menselijk. De moed om jezelf te zijn, kan anderen inspireren hetzelfde te doen.